

به کارگیری تکنیک فرایند تحلیل شبکه‌ای در تحلیل نقاط قوت، ضعف، فرصت و تهدید (مطالعه موردی شرکت سهامی بیمه ایران)

سعید صحت^۱، عیسی پریزادی^{*۲}

۱ استادیار دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

۲ دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت بازرگانی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

(تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۸۸/۴/۱۹، تاریخ تصویب: ۱۳۸۸/۱/۳۱)

چکیده

تحلیل SWOT به تنهایی یک ابزار تحلیلی برای تعیین اهمیت فاکتورهای شناسایی شده و ارزیابی گرینه‌های مختلف استراتژیک بر حسب این فاکتورها ارائه نمی‌کند. به این دلیل تحلیل SWOT نقصان‌ها و کمبودهایی در اندازه‌گیری و ارزیابی فاکتورها داراست. با وجودی که فرایند تحلیل سلسه مراتبی (AHP) این نقاطی را بر طرف می‌کند اما خود این رویکرد در هنگامی که بین فاکتورها عدم استقلال ووابستگی وجود داشته باشد کارایی خود را از دست می‌دهد، چرا که AHP فرض می‌کند فاکتورهای حاضر در ساختار سلسه مراتبی مستقل می‌باشند در صورتی که این فرض در بررسی تاثیرات محیط درونی و بیرونی نمی‌تواند پذیرفته باشد. لذا نیاز به ابزاری داریم که وابستگی‌های ممکن میان فاکتورها را به حساب آورد و اندازه‌گیری نماید. در این مقاله یک روش الگوریتمیک مبتنی بر فرایند تحلیل شبکه‌ای بدین منظور ارائه می‌شود که می‌تواند حتی وقتی بین فاکتورهای SWOT وابستگی وجود داشته باشد کار را به خوبی به پیش ببرد.

AHP

SWOT

واژه‌های کلیدی:

ANP

مقدمه

مدیریت استراتژیک به نحو گستردۀ ای امروزه توسط اغلب بنگاه‌های دولتی و خصوصی برای ایستادگی در برابر هجوم بی امان رقابت بازار و تغییرات محیطی استفاده می‌شود. پیچیدگی و ظرفت تصمیم‌گیری در کسب و کار، مدیریت استراتژیک را ضروری ساخته است. مدیریت فعالیت‌های متنوع و چند بعدی درونی، تنها بخشی از مسؤولیت‌های مدرن مدیران می‌باشد. محیط بلافصل بیرونی موسسه هم عوامل چالش برانگیزی را فرا می‌آورد[۱]. به منظور برخورد اثر بخش با همه‌ی این عوامل که بر توانایی شرکت در رشد سود آور آن تاثیر دارند، مدیران به برنامه ریزی استراتژیک روی می‌آورند. تاکنون از ابزارها و تکنیک‌های کمی بسیاری در حوزه مدیریت استراتژیک استفاده شده است که از آنجایی که اصلی‌ترین مولفه در این حوزه، تصمیم‌گیری با درنظرگرفتن همزمان ملاحظات چندگانه می‌باشد لذا تکنیک‌های تصمیم‌گیری چندمعیاره (MCDM) بیشترین میزان استفاده را به خود اختصاص داده‌اند. در این میان یکی از ابزارهایی که در مرحله‌ی تدوین استراتژی برای تحلیل موارد استراتژیک درونی و بیرونی به کار می‌رود تحلیل SWOT می‌باشد. هدف این تحلیل که به بررسی و ارزیابی فرصت‌ها و تهدیدهای محیط و نقاط ضعف و قوت بنگاه می‌پردازد، ارزیابی این است که آیا بنگاه قادر به گرفتن فرصت‌ها و بهره برداری از آنها و اجتناب از تهدیدات محیط غیرقابل کنترل بیرونی نظیر نوسان قیمت‌ها، بی ثباتی سیاسی، تحولات اجتماعی و تغییرات قوانین و مقررات و... می‌باشد. SWOT مهمترین فاکتورهای درونی و بیرونی که می‌توانند آینده‌ی یک سازمان را تحت تاثیر قرار دهند را خلاصه می‌کند[۳]. اگر SWOT به خوبی به کار گرفته شود می‌تواند مبنای بسیار خوبی برای تدوین استراتژی باشد. اگر نگاهی به اسناد موجود در گذشته در مورد تحلیل SWOT انداده شود، به وضوح ملاحظه می‌گردد که بیشتر این تحلیل‌ها صرفاً یک سری توصیفات و توضیحات کیفی می‌باشند و کمتر SWOT به صورت کمی انجام گرفته است. در واقع هر چه فرایندهای برنامه ریزی و تصمیم‌گیری به وسیله‌ی افزایش تعداد معیارهای دارای وابستگی متقابل، پیچیده‌تر گردد، سودمندی به کارگیری SWOT هم کاهش می‌یابد. به عبارت دیگر می‌توان این نتیجه را گرفت که این تحلیل SWOT بدون ضعف هم نمی‌باشد و دارای محدودیت‌هایی نیز می‌باشد. هر چند بعضی متون مدیریت استراتژیک سعی کرده‌اند با ارائه‌ی یک سری تحلیل کمی این نقیصه را رفع کنند- نظیر آنچه دیوید در کتابش از قبیل ماتریس ارزیابی عوامل داخلی (IPE)،

ماتریس ارزیابی عوامل خارجی (EFE)، یا ماتریس نیم رخ رقابت (CPM) ذکر کرده – اما با این وجود، روش دیوید هم دارای نقایصی است از قبیل: ۱- همه‌ی نمرات اختصاص داده شده به طور ذهنی اندازه‌گیری شده‌اند و ۲- هنگامی که همان سوال دوباره جواب داده شود عدم یکنواختی ممکن است به وجود آید، زیرا اوزان عوامل کلیدی به طور ذهنی توسط گروه ارزیابی اختصاص داده می‌شود و هیچ آزمون سازگاری انجام نمی‌گیرد. نتیجه‌ای که می‌توان گرفت این است که تحلیل SWOT به تهایی نمی‌تواند برای ارزیابی جامع فرایند تصمیم‌گیری استراتژیک به کار رود و باید چاره‌ای اندیشه شود. در ادامه در بخش اول به بررسی تلاش‌هایی که در زمینه‌ی بهبود SWOT صورت گرفته و مهترین آنها یعنی به کارگیری تکنیک‌های تصمیم‌گیری چند معیاره می‌پردازیم. در این بخش تاکید ویژه‌ای بر روی تکنیک فرایند تحلیل سلسله مراتبی (AHP) که از جمله تکنیک‌های تصمیم‌گیری چند معیاره می‌باشد می‌شود. در بخش دوم به معرفی ابزار جدید‌تر و کاراتر ANP و در ترکیب با SWOT که نواقص و کاستی‌های AHP را هم برطرف می‌کند به همراه به کارگیری آن در یک مورد کاوی واقعی خواهیم پرداخت.

پیشینه تحقیق

تا کنون از مدل‌های تصمیم‌گیری چند معیاره استفاده‌های بسیاری در حوزه مطالعات استراتژیک شده است. از میان تحقیقات داخلی می‌توان تحقیق رازلیقی (۱۳۸۲) را با عنوان "تعیین استراتژی بهینه محصولات شرکت‌های بیمه با استفاده از روش تصمیم‌گیری چند معیاره" ذکر کرد که از تکنیک TOPSIS به منظور تحلیل استفاده کرد. تحقیق دیگری هم با عنوان "اولویت‌بندی اهداف راهبردی سازمان: مدل رایانه‌ای تصمیم‌گیری چند معیاره" توسط تسلیمی و دیگران (۱۳۸۳) انجام گرفته است. اما در مورد تحلیل SWOT و به کارگیری تکنیک‌های تصمیم‌گیری چند معیاره هم می‌توان سیر تکوینی پیموده شده را بدینصورت ذکر کرد. که به دنبال آشکار شدن محدودیت‌های SWOT تلاش‌هایی به منظور حل کردن این نقایص شروع شد. ویهیچ در سال ۱۹۸۲ ماتریس TOWS را ارائه کرد که تلاشی بود در جهت شناسایی سیستماتیک روابط میان فرست‌ها، تهدیدات و قوت، ضعف و به علاوه یک ساختاری هم برای تولید استراتژی بر مبنای این روابط ارائه کرد[۸]. پروکتور هم در سال ۱۹۹۲ یک بسته‌ی کامپیوتری از SWOT ارائه کرد که تا اندازه‌ای مبتنی بر ماتریس TOWS بود. در ادامه ویلن وهانگرهم در سال ۱۹۹۵ با معرفی

کردن عوامل استراتژیک داخلی و خارجی را در قالب EFAS (عوامل استراتژیک بیرونی) و IFAS (عوامل استراتژیک درونی) بیان کردند و به علاوه نشان دادند که چگونه این عوامل درونی و بیرونی می‌توانند برای ارزیابی بهتر وزن دهی و رتبه‌بندی گردند.^[۵] کار دیوید هم که در بالا به آن اشاره گردید چنین رویکردی را در پیش می‌گرفت. اما با این وجود هیچ یک از این رویکردها یک تکنیک سیستماتیک برای تعیین اهمیت عوامل ارائه نمی‌دادند. در جستجوی بهبود SWOT با توجه به ماهیت کار بهترین تکنیک‌هایی که می‌تواند به کار گرفته شود تکنیک‌های تصمیم‌گیری چند معیاره می‌باشد که نخستین بار کورتیلا و دیگران (۲۰۰۰) یک روش ترکیبی از این تحلیل و تکنیک‌های تصمیم‌گیری چند معیاره به منظور برطرف کردن نقاط ضعف موجود در گام‌های اندازه‌گیری و ارزیابی تحلیل SWOT توسعه دادند. روش این محققان که مبتنی بر به کار گیری تکنیک تحلیل فرایند سلسله مراتبی (AHP) در تحلیل SWOT بود در تحقیقات بعدی با عنوان A⁺ WOT معروف گشت. به دنبال این تحقیق محققان بسیاری از این رویکرد استفاده کردند که مهمترین آنها عبارتند از: تحقیق استیوارد و دیگران (۲۰۰۲)، تحقیق کاجانوس و دیگران (۲۰۰۴)، تحقیق شرستا و دیگران (۲۰۰۴)، تحقیق لسکنین و دیگران (۲۰۰۶)، تحقیق ماسوزرا و دیگران (۲۰۰۶). نکته‌ای که لازم به ذکر است این که در تمام این مطالعاتی که ذکر شد صرفا از این رویکرد به منظور اولویت‌بندی و رتبه‌بندی فاکتورهای SWOT استفاده شده است و استفاده از این تکنیک به مرحله انتخاب استراتژی بسط داده نشده است. در این میان دو محقق به نام‌های احسان یوکزل و متین داگدویرن (۲۰۰۷) در تحقیق خود ضمن به کار گیری تکنیک فرایند تحلیل شبکه‌ای (ANP) به جای فرایند تحلیل سلسله مراتبی (AHP) یک گام به جلو برداشته و استفاده از این رویکرد را علاوه بر اولویت‌بندی فاکتورها و زیر فاکتورهای SWOT به مرحله انتخاب استراتژی هم گسترش دادند.

فرایند تحلیل سلسله مراتبی(AHP) و به کار گیری آن در SWOT

فرایند تحلیل سلسله مراتبی(AHP) یک روش ریاضی برای حل مسائل تصمیم‌گیری بیچیده‌ی چند معیاره می‌باشد. این روش توسط پروفسور ساعتی در سال ۱۹۷۷ توسعه داده شد. AHP می‌تواند هم معیارهای کیفی و هم معیارهای کمی را در ارزیابی گزینه‌های تصمیم لحاظ کند.^[۶] در اینجا قصد داریم یک رویکرد گام به گام برای به کار گیری AHP در SWOT را معرفی کنیم. نکته‌ای که لازم به ذکر می‌باشد این است که منظور ما

از گروههای SWOT در ادامه، اشاره به چهار مفهوم نقاط قوت، نقاط ضعف، فرصت‌ها و تهدیدات می‌باشد. و منظور مان از عوامل یا فاکتورهای SWOT هم تک تک فاکتورها و عواملی است که جداگانه تحت هر یک از گروههای SWOT معرفی می‌شوند. واما مراحل به کارگیری AHP در [۲]:SWOT

گام اول: ماتریس SWOT تشکیل گردد یعنی عوامل مربوط به هر یک از گروههای SWOT شناسایی و ذکر گرددند.

گام دوم: مقایسات زوجی بین فاکتورهای SWOT در هر گروه صورت گیرد.

گام سوم: مقایسات زوجی بین چهار گروه SWOT یعنی نقاط قوت، ضعف، فرصت و تهدید صورت می‌گیرد. و پس از انجام مقایسات زوجی و معلوم شدن وزن نسبی هر گروه از طریق روش مقدار ویژه باید اوزان نهایی از طریق ضرب کردن اوزان نسبی فاکتورها در وزن‌های نسبی گروههای اوزان نهایی هر فاکتور تعیین گردد. ضمناً باید مجموع وزن‌های نهایی همهٔ فاکتورها یک گردد.

گام چهارم: نتایج در فرایند تدوین وارزیابی استراتژی مورد استفاده قرار می‌گیرد. سهم این کار در فرایند برنامه ریزی استراتژیک از طریق مقادیر عددی که نشان دهندهٔ اهمیت هر یک از فاکتورها می‌باشد حاصل می‌شود.

محدودیت‌های فرایند تحلیل سلسله مراتبی

همانگونه که در بالا با توضیحاتی که داده شد واضح می‌باشد روشهای کورتیلا و استیوارت به کار بردن فقط تا حد اولویت‌بندی فاکتورهای SWOT پیش می‌رود و به اولویت‌بندی گزینه‌های استراتژیک نمی‌پردازند. اما علاوه بر این محدودیت ذکر شده در کار این محققان، خود فرایند تحلیل سلسله مراتبی (AHP) هم برای بهینه کردن SWOT یک محدودیت اساسی دارد و آن این است که AHP وابستگی‌های احتمالی میان فاکتورها را نمی‌بیند و با این فرض که فاکتورها و معیارها از هم مستقل می‌باشند رویه را پیش می‌برد.^[۷] درواقع این از مفروضات زیر بنایی AHP می‌باشد. اما می‌دانیم که این فرض در دنیای برنامه ریزی استراتژیک یک فرض منطقی نیست. برای نمونه می‌توان گفت که یک سازمان زمانی می‌تواند از فرصت‌ها استفاده ی مناسبی نماید که دارای توانمندی‌ها و نقاط قوت درونی باشد زیرا در غیر این صورت فرصت‌ها یا سوخت می‌شوندیا اینکه توسط رقبا مورد بهره برداری قرار می‌گیرند. پس نتیجه می‌گیریم که فاکتورهای SWOT مستقل از

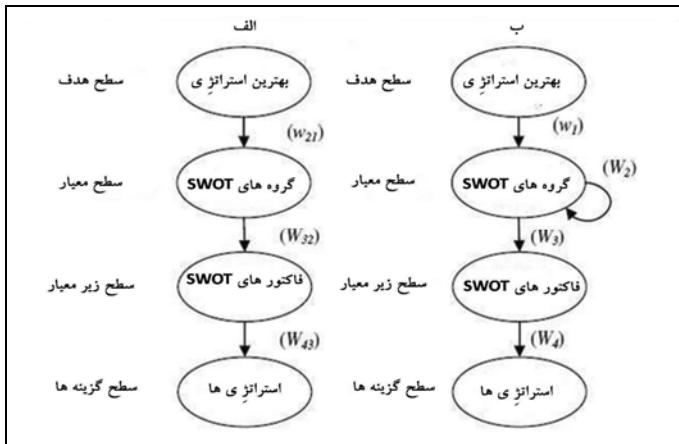
همدیگر نیستند و لذا با مفروضات AHP همخوانی ندارد. و از آنجایی که اوزانی که AHP به فاکتورها اختصاص می‌دهد با فرض عدم وابستگی می‌باشد ممکن است با اوزانی که با قبول فرض وابستگی محاسبه می‌شوند متفاوت باشد. بنابر این به کارگیری رویکردی که وابستگی‌های احتمالی میان عوامل را در نظر گیرد و آنها را در اندازه‌گیری دخالت دهد ضرورت می‌یابد[۵].

فرایند تحلیل شبکه‌ای (ANP)

به دنبال محدودیت‌هایی که برای AHP ذکر گردید و عدم توانایی این رویکرد در لحاظ کردن وابستگی‌های بین معیارها و عوامل، پروفسور ساعتی در سال ۱۹۹۶ رویکرد دیگری را توسعه داد که به رویکرد فرایند تحلیل شبکه‌ای (ANP) معروف گردیده و مزیت آن نسبت به AHP این می‌باشد که وابستگی‌های بین معیارها را در نظر می‌گیرد[۵]. فرایند تحلیل سلسله مراتبی (AHP) اجزای یک سیستم را به صورت یک سلسله مراتب سازماندهی می‌کند به طوری که هر عنصر سلسله مراتبی به عنصر سطح بالاتر خود می‌تواند وابسته باشد و به صورت خطی این وابستگی تا بالاترین سطح می‌تواند ادامه داشته باشد. به عبارت دیگر در یک سلسله مراتب وابستگی‌ها باید به صورت خطی – از بالا به پایین و یا بالعکس – باشد چنانچه وابستگی دو طرفه باشد یعنی وزن معیارها به وزن گزینه‌ها و وزن گزینه‌ها نیز به معیارها وابسته باشد مسئله دیگر از حالت سلسله مراتبی خارج شده و تشکیل یک "شبکه" یا سیستم غیر خطی یا سیستم با بازخور را می‌دهد[۶]. که در این صورت برای محاسبه‌ی وزن عناصر نمی‌توان از قوانین و فرمول‌های سلسله مراتب استفاده کرد. در این حالت برای محاسبه‌ی وزن عناصر از تئوری شبکه‌ها استفاده کرد[۱۶].

مدل شبکه‌ای مناسب برای SWOT

مدل سلسله مراتبی و شبکه‌ای که برای تحلیل SWOT که در اینجا پیشنهاد می‌شود(و در نمودار ۱ می‌توان مشاهده کرد) از چهار سطح تشکیل شده است. هدف(بهترین استراتژی) نشان دهنده‌ی سطح اول می‌باشد، سطح دوم گروه‌های SWOT می‌باشند و سطح سوم عوامل یا فاکتورهای هر گروه SWOT و سطح چهارم هم گزینه‌ها یا استراتژی‌های بدیل[۵].

نمودار ۱. ساختار سلسله مراتبی SWOT (الف) و ساختار شبکه‌ای SWOT (ب)

در مدل سلسله مراتبی، W_{21} برداری است که نشان دهنده‌ی تاثیر هدف بر معیار است و W_{32} برداری است که نشان دهنده‌ی تاثیر معیار بر هر زیر معیار است و W_{43} برداری نشان دهنده‌ی تاثیر هر زیر معیار بر گزینه‌ها می‌باشد. در مدل شبکه‌ای SWOT همانطور که در نمودار ۱ هم مشاهده می‌کنید در سطح معیار برای گروه‌های SWOT وابستگی درونی در نظر گرفته شده است که اشاره به همان مطلبی است که قبلاً به آن اشاره گردید که مثلاً بین نقاط قوت و فرستاده‌ها وابستگی وجود دارد. در مدل شبکه‌ای هم W_1 نشان دهنده‌ی بردار اثرگذار هدف بر گروه‌های SWOT می‌باشد و W_2 هم نشان دهنده‌ی بردار وابستگی درونی میان گروه‌های SWOT می‌باشد و W_3 هم نشان دهنده‌ی بردار تاثیر گروه‌های SWOT بر فاکتورهای گروه‌ها و W_4 هم بردار اثرگذاری فاکتورها بر گزینه‌های استراتژیک.

الگوریتم پیشنهادی برای بکارگیری ANP در SWOT

نکته‌ای که لازم به ذکر است آن که در فرایند تحلیل شبکه‌ای می‌توان مراحل را به دو صورت پیش برد: یا از رویه تشکیل ماتریس بزرگ مراحل به پیش می‌رود و بر مبنای ارزیابی ماتریس بزرگ و نرمال سازی آن اوزان گزینه‌ها و در نهایت اولویت آنها تعیین می‌شود و یا اینکه مراحل بر مبنای عملیات ماتریسی به پیش می‌رود که در الگوریتم پیشنهادی زیر رویه دوم به رویه اول ترجیح داده شده است. در نتیجه در الگوریتم

پیشنهادی نیازی به تشکیل ماتریس بزرگ و نرمال سازی آن و انتخاب استراتژی بر مبنای آن نیست. با توجه به مدل شبکه‌ای طراحی شده در بالا و اصول کلی ANP مراحل به کارگیری فرایند تحلیل شبکه‌ای در تحلیل SWOT به صورت زیر معرفی می‌گردد [۵]:

گام اول: شناسایی فاکتورها یا عوامل SWOT و استراتژی‌های جایگزین.

گام دوم: با فرض اینکه هیچ وابستگی میان عوامل وجود ندارد درجه‌ی اهمیت گروه‌های SWOT را از طریق مقایسات زوجی و با یک مقیاس ۹-۱ اندازه‌گیری شود. محاسبه‌ی (W1)

گام سوم: چون بین گروه‌های SWOT وابستگی وجود دارد لذا با استفاده از یک مقیاس ۹-۱ و مقایسات زوجی ماتریس وابستگی‌های درونی گروه‌ها (سطح دو مدل) محاسبه شود. (محاسبه‌ی W2)

گام چهارم: تعیین ارجحیت (اهمیت) هر یک از گروه‌های SWOT از طریق ضرب کردن W1 در W2. (محاسبه‌ی f)

گام پنجم: تعیین درجه‌ی اهمیت نسبی هر یک از فاکتورهای SWOT با یک مقیاس ۹-۱ و مقایسات زوجی. ($W_{\text{sub-f (local)}}$)

گام ششم: تعیین درجه‌ی اهمیت نهایی هریک از فاکتورهای SWOT با ضرب کردن حاصل مرحله‌ی چهار در مرحله‌ی پنج. ($W_{\text{sub-f (global)}}$)

گام هفتم: تعیین درجه‌ی اهمیت استراتژیها از جایگزین به نسبت هر یک از فاکتورهای SWOT با یک مقیاس ۹-۱ از طریق مقایسات زوجی (یعنی محاسبه‌ی W4)

گام هشتم: تعیین اولویت‌ها (رجحان‌ها) ای نهایی هر یک از گزینه‌های استراتژیک (با ضرب حاصل مرحله‌ی ششم در مرحله‌ی هفتم).

کاربرد یک نمونه از تحلیل SWOT با بکارگیری ANP

در این قسمت با در نظر گرفتن شرکت سهامی بیمه ایران سعی داریم الگوریتم پیشنهاد شده در قسمت قبل را در تحلیل استراتژیک آن به کار گیریم.

بیمه ایران در کلیه رشته‌های بیمه زندگی و غیرزنندگی فعالیت می‌کند و با عرضه بیمه‌های تجاری و خانواده شامل بیمه‌های اتومبیل، اشخاص (عمر- حداثه- درمان)، آتش‌سوزی، باربری، مهندسی و مسئولیت بیش از ۵۰٪ سهم بیمه‌های بازرگانی کشور را در اختیار دارد. به تازگی با تغییراتی که در عرصه‌ی محیطی صورت گرفته مدیریت ارشد با

تشکیل یک تیم استراتژیک قصد برنامه ریزی استراتژیک پنج ساله نموده است. این تیم پس از بررسی های فراوان و تشکیل جلسات مداوم تحلیل عوامل درونی و بیرونی را به پایان رسانیده و عوامل کلیدی استراتژیک را در ماتریسی خلاصه کرده است و با توجه به عوامل شناسایی شده چند گزینه ای استراتژیک را هم معرفی نموده است. این ماتریس را در نگاره ۱ می توانید مشاهده نمایید و استراتژی های توسعه داده شده هم در نگاره ۲. حال قصد داریم با توجه به اطلاعات داده شده از رویکرد ANP به منظور ارزیابی این عوامل و تعیین اولویت استراتژی ها استفاده نماییم.

نگاره ۱. ماتریس SWOT تهیه شده توسط تیم مدیریت ارشد

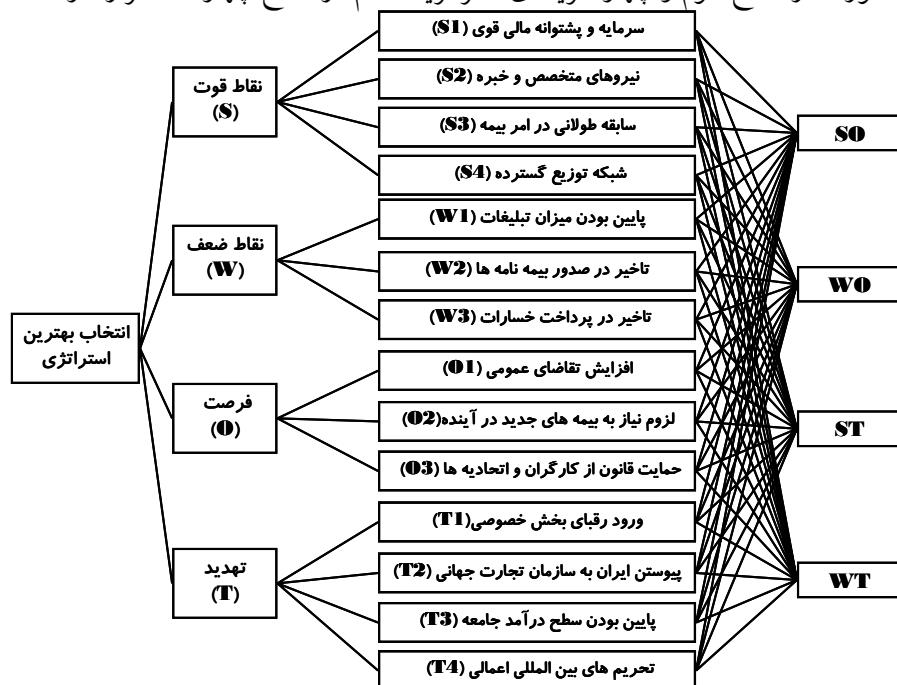
عوامل داخلی	عوامل خارجی
قوت ها (S)	فرصت ها (O)
ضعف ها (W)	تهدیدات (T)
<ul style="list-style-type: none"> • سرمایه و پشتونه مالی قوی (S1) • نیروهای متخصص و خبره (S2) • سابقه طولانی در امر بیمه (S3) • شبکه توزیع گسترده (S4) 	<ul style="list-style-type: none"> • افزایش تقاضای عمومی (O1) • لزوم نیاز به بیمه های جدید در آینده (O2) • حمایت قانون از کارگران و اتحادیه های کارگری (O3)
<ul style="list-style-type: none"> • پایین بودن میزان تبلیغات (W1) • تاخیر در صدور بیمه نامه ها (W2) • تاخیر در پرداخت خسارات (W3) 	<ul style="list-style-type: none"> • ورود رقبای بخش خصوصی (T1) • پیوستن ایران به سازمان تجارت جهانی (WTO) (T2) • پایین بودن سطح درآمد جامعه (T3) • تحریم های بین المللی (T4)

نگاره ۲. استراتژی های توسعه داده شده با توجه با فاکتورهای شناسایی شده

استراتژی	توضیح
SO	عرضه بیمه نامه های جدید با توجه به نیازهای آتی جامعه
ST	پذیرش ریسک هایی که شرکتهای خصوصی توانایی پذیرش آنها را ندارند
WO	افزایش میزان تبلیغات و معرفی بیمه نامه های جدید
WT	افزایش سرعت خدمات رسانی

گام‌های پیاده سازی بر طبق نمونه کاربردی

گام اول: ابتدا مسئله را به یک ساختار سلسله مراتبی تبدیل می‌کنیم به نحوی که توسط ANP قابل اندازه‌گیری باشد. در نمودار ۲ می‌توانید این نمای سلسله مراتبی را ببینید. همانطور که درنمودار می‌بینید هدف "انتخاب بهترین استراتژی" در سطح اول مدل ANP قرار می‌گیرد و "گروه‌های SWOT(نقاط قوت، ضعف، فرصت، تهدید)" در سطح دوم و فاکتورها در سطح سوم و چهار گزینه‌ی استراتژیک هم در سطح چهار مدل قرار دارند.

نمودار ۲. مدل ANP برای تحلیل SWOT شرکت بیمه ایران

گام دوم: اکنون با فرض اینکه هیچ وابستگی بین گروه‌های SWOT نمی‌باشد مقایسات زوجی بین این گروه‌ها را بر مبنای معیار قرار دادن هدف(انتخاب بهترین استراتژی) با یک مقیاس ۹-۱ انجام می‌دهیم. سپس با استفاده از نرم افزار choice (نرم افزار مخصوص تحلیل سلسله مراتبی) درجه‌ی اهمیت هر گروه را به دست می‌آوریم. نگاره مربوط به مقایسات زوجی گروه‌های SWOT در زیر با عنوان نگاره ۳ موجود می‌باشد. ردیف آخر در این نگاره نسبت سازگاری (CR) می‌باشد که برای سنجش اعتبار مقایسه‌ها کاربرد دارد و اگر بیشتر از ۰.۰ بود باید مقایسه‌ها دوباره صورت گیرد زیرا

نا سازگاری دارد. ضمناً نکته‌ای که لازم به ذکر است این می‌باشد که این نرم افزار درجه اهمیت‌ها را از راه بردار مقدار ویژه محاسبه می‌کند. هدف ما از هر کدام از این ماتریس‌های مقایسه‌ی زوجی به دست آوردن بردار W^i می‌باشد.

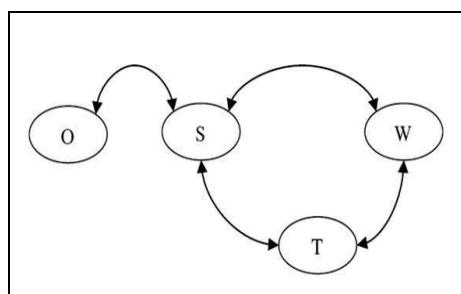
نگاره ۳. ماتریس مقایسه زوجی گروه‌های SWOT

گروه‌های SWOT	S	W	O	T	درجه اهمیت گروه‌ها
S	۱	۲	۳	۴	۰/۴۶۷
W	۱/۲	۱	۲	۳	۰/۲۷۷
O	۱/۳	۱/۲	۱	۲	۰/۱۶
T	۱/۴	۱/۳	۱/۲	۱	۰/۰۹۵
CR					۰/۰۱

همانطور که در نگاره هم پیداست بردار اهمیت گروه‌های SWOT را می‌توان به صورت زیر خلاصه کرد:

$$w_1 = \begin{bmatrix} S \\ W \\ O \\ T \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0/467 \\ 0/277 \\ 0/160 \\ 0/095 \end{bmatrix}$$

گام سوم: تیم مدیریت ارشد به منظور تعیین وابستگی‌های درونی میان گروه‌های SWOT پس از تجزیه و تحلیل به این نتیجه رسیدند که میان این گروه‌ها روابطی به صورت شکل نمودار ۳ برقرار می‌باشد:

نمودار ۳. وابستگی‌های درونی میان گروه‌های SWOT

حال بر مبنای این وابستگی‌های درونی ماتریس مقایسه زوجی تشکیل می‌شود.
بر مبنای این جداول ماتریس وابستگی درونی گروه‌های SWOT به صورت زیر به دست می‌آید:

$$W_4 = \begin{bmatrix} 1/000 & 0/880 & 1/000 & 0/875 \\ 0/07 & 1/000 & 0/000 & 0/125 \\ 0/604 & 0/000 & 1/000 & 0/000 \\ 0/249 & 0/110 & 0/000 & 1/000 \end{bmatrix}$$

نکته‌ای که لازم به ذکر است این می‌باشد که از آنجایی که فرصت‌ها (O) فقط از S تاثیر می‌پذیرد (به نمودار ۳ نگاه کنید) لذا مقایسه‌ی زوجی جداگانه‌ای برای آن صورت نگرفت.

گام چهارم: در این مرحله اولویت‌ها (رجحان‌ها) گروه‌های SWOT با لحاظ کردن وابستگی‌های درونی بینشان محسوبه می‌شود (از طریق ضرب کردن W1 در W2).

$$W_{(SWOT\ groups)} = W_2 \times W_1 = \begin{bmatrix} 0/953 \\ 0/321 \\ 0/442 \\ 0/241 \end{bmatrix}$$

با مقایسه این اولویت‌ها با اولویت‌های به دست آمده در مرحله‌ی دوم (که بدون لحاظ کردن وابستگی‌ها بود) تفاوت معناداری مشاهده می‌شود.

گام پنجم: در این مرحله اولویت‌های نسبی هر یکی از فاکتورهای SWOT با استفاده از مقایسه‌ی زوجی به دست می‌آید و بردارهای اوزان آنها با تحلیل ماتریس‌های مقایسه‌ی زوجی توسط نرم افزار Expert choice محاسبه می‌گردد. (اینها همان W3‌ها می‌باشند).

$$W_{s\ factor} = \begin{bmatrix} 0/449 \\ 0/318 \\ 0/077 \\ 0/155 \end{bmatrix} \quad W_{w\ factor} = \begin{bmatrix} 0/594 \\ 0/249 \\ 0/157 \end{bmatrix}$$

$$W_{o\ factor} = \begin{bmatrix} 0/166 \\ 0/073 \\ 0/761 \end{bmatrix} \quad W_{r\ factor} = \begin{bmatrix} 0/248 \\ 0/153 \\ 0/523 \\ 0/077 \end{bmatrix}$$

گام ششم: در این مرحله، اولویت‌های نهایی (کلی) فاکتورهای SWOT با ضرب کردن اولویت‌های وابسته‌ی گروه‌های SWOT — که در مرحله‌ی چهار محاسبه شد — با اولویت‌های نسبی فاکتورهای SWOT — که در گام پنجم محاسبه شد — به دست می‌آید. در اینجا ما فقط برای نمونه محاسبه‌ی مربوط به اولویت‌های نهایی فاکتورهای نقاط قوت را می‌آوریم (نگاره ۴).

نگاره ۴. محاسبه‌ی اولویت‌های نهایی فاکتورهای SWOT

اولویت نهایی فاکتورها	اولویت نسبی فاکتورها	فاکتورها	اولویت‌های گروه	SWOT گروه‌های	
۰/۴۲۷۸۹۷	۰/۴۴۹	S1	۰/۹۵۳	S	
۰/۳۰۵۴	۰/۳۱۸	S2			
۰/۰۷۳۳۸۱	۰/۰۷۷	S3			
۰/۱۴۷۷۱۵	۰/۱۵۵	S4			

بردار ویژه‌ی اولویت‌های نهایی (کلی) فاکتورهای SWOT

از جداول به صورت زیر استخراج می‌گردد.

گام هفتم: در این مرحله درجه‌ی اهمیت استراتژی‌های انتخابی را راجع به هر فاکتور SWOT محاسبه می‌کنیم. در اینجا فقط بردار ویژه‌ی محاسبه شده را می‌آوریم.

$$W_{f,global} = \begin{bmatrix} ۰/۴۲۷ \\ ۰/۳۰۳ \\ ۰/۰۷۳ \\ ۰/۱۴۷ \\ ۰/۱۹۰ \\ ۰/۰۷۹ \\ ۰/۰۵۰ \\ ۰/۰۷۳ \\ ۰/۰۲۲ \\ ۰/۳۳۶ \\ ۰/۰۵۹ \\ ۰/۰۲۶ \\ ۰/۱۲۶ \\ ۰/۰۱۸ \end{bmatrix}$$

$$W_f = \begin{bmatrix} ۰/۶۰ ۰/۵۹ ۰/۱۰ ۰/۴۸ ۰/۳۰ ۰/۰۷ ۰/۰۸ ۰/۱۲ ۰/۰۸ ۰/۱۵ ۰/۵۷ ۰/۵۴ ۰/۰۸ ۰/۵۴ \\ ۰/۲۲ ۰/۱۰ ۰/۵۵ ۰/۱۳ ۰/۱۳ ۰/۲۲ ۰/۶۴ ۰/۳۲ ۰/۵۱ ۰/۲۳ ۰/۱۳ ۰/۳۳ ۰/۱۳ \\ ۰/۱۱ ۰/۲۴ ۰/۰۴ ۰/۲۹ ۰/۴۹ ۰/۴۶ ۰/۵۲ ۰/۱۶ ۰/۵۳ ۰/۲۲ ۰/۱۳ ۰/۲۳ ۰/۵۳ ۰/۲۴ \\ ۰/۰۶ ۰/۰۵ ۰/۲۹ ۰/۰۹ ۰/۰۷ ۰/۳۲ ۰/۱۷ ۰/۰۶ ۰/۰۴ ۰/۱۰ ۰/۰۵ ۰/۰۸ ۰/۰۴ ۰/۰۶ \end{bmatrix}$$

گام هشتم: در نهایت، اولویت‌های نهایی گزینه‌های استراتژی از طریق حاصلضرب بردار ویژه اولویت‌های نهایی فاکتورهای SWOT و ماتریس درجه‌ی اهمیت استراتژی‌های جایگزین (W4) به دست می‌آید.

$$W_{alternative} = \begin{bmatrix} S & O \\ W & O \\ S & T \\ WT \end{bmatrix} = W_4 \times W_{f,global} = \begin{bmatrix} 0/722 \\ 0/526 \\ 0/517 \\ 0/181 \end{bmatrix}$$

همانطور که در بالا می‌بینیم در نهایت و با ارزیابی‌های به عمل آمده استراتژی SO بیشترین اولویت را کسب می‌کند. و بعد به ترتیب استراتژی‌های WO و ST و WT.

مقایسه نتایج AHP با

جواب فرایند تحلیل شبکه‌ای و نوع اولویت‌بندی استراتژی‌ها از طریق آن را دیدیم. در اینجا قصد داریم ببینیم همین مسئله را با فرایند تحلیل سلسله مراتبی به چه نتایجی می‌رسیم. جواب نهایی این مسئله با AHP به صورت زیر می‌باشد:

$$W_{alternative} = \begin{bmatrix} S & O \\ W & O \\ S & T \\ WT \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0/365 \\ 0/240 \\ 0/291 \\ 0/100 \end{bmatrix}$$

همانگونه که مشاهده می‌شود در اینجا هم استراتژی SO به عنوان انتخاب اول شناسایی شده است اما اگر کمی دقیق‌تر نیمی‌بینیم ترتیب اولویت استراتژی‌ها در این دو روش با هم متفاوت است. به عبارت دیگر اگر ما وابستگی‌های میان گروه‌های SWOT را در نظر نگیریم (یعنی از AHP استفاده کنیم) آنگاه امکان افتادن در مسر غلط ما را تهدید می‌کند.

نتیجه‌گیری

در این مقاله تلاش ما معطوف به معرفی یک رویکرد سیستماتیک برای ارزیابی عوامل و فاکتورهای لیست شده در ماتریس SWOT بود. در این راستا ابتدا به برşمردن تلاش‌های که در این زمینه صورت گرفته بود و ذکر کردن محدودیت‌های هر کدام پرداختیم. تا اینکه به رویکرد استفاده از فرایند تحلیل سلسله مراتبی (AHP) به عنوان رویکرد مناسب برای این کار رسیدیم. اما دیدیم که این رویکرد هم دارای نواقصی می‌باشد و مهمنترین محدودیت آن هم اینکه وابستگی‌های احتمالی میان عوامل و گزینه‌ها را در نظر نمی‌گیرد. برای رفع این محدودیت استفاده از رویکرد جدیدتری را به عنوان فرایند تحلیل شبکه‌ای (ANP) پیشنهاد کردیم و نمونه‌ای از به کارگیری آن را در مورد برنامه ریزی استراتژیک در یک شرکت بیمه شرح دادیم. و با مقایسه‌ی نتایج این دو رویکرد به این نتیجه رسیدیم که رویکرد دوم جواب دقیق‌تری را تولید می‌کند. دلیل این امر آن است که اوزان اهمیت فاکتورهای SWOT در دو رویکرد استفاده شده متفاوت می‌باشد و این خود به دلیل آن است که در رویکرد ANP وابستگی‌های میان فاکتورهای SWOT در نظر گرفته شده است. در مطالعه موردنی صورت گرفته مشاهده می‌شود که وابستگی‌های میان فاکتورها هم بر انتخاب استراتژی تاثیر می‌گذارد و هم بر اولویت‌بندی استراتژی‌ها. در نهایت و بر مبنای تحلیل‌های صورت گرفته می‌توان اینطور گفت که شرکت باید تمرکز خود را بر روی دو استراتژی نوآوری و تبلیغات بگذارد. ضمناً در الگوریتمی که در این مقاله توسعه داده شد صرفاً وابستگی‌های درونی میان گروه‌های SWOT (نقاط قوت، ضعف، فرصت و تهدید) در نظر گرفته شد تلاش‌های آتی در این زمینه می‌تواند به بررسی وابستگی‌ها و روابط متقابل میان فاکتورهای درون هر گروه بپردازد. به علاوه ترکیب رویکردهای فازی با این رویکرد می‌تواند در موقعیت‌های با عدم اطمینان بالا منجر به تولید جواب‌های دقیق‌تر گردد.

منابع

۱. پرس و راینسون (۱۳۸۳) برنامه‌ریزی و مدیریت استراتژیک، ترجمه خلیلی شورینی، سهراب، تهران، انتشارات یادواره کتاب.
۲. ساعتی، توماس (۱۳۷۷) تصمیم‌گیری برای مدیران، ترجمه توفیق، علی اصغر، تهران، انتشارات سازمان مدیریت صنعتی.

۳. قدسی پور، سید حسن (۱۳۸۴) مباحثی در تصمیم‌گیری چند معیاره (فرایند تحلیل سلسله مراتبی)، تهران، انتشارات دانشگاه صنعتی امیرکبیر.

4. Hsu-Hsi Chang, Wen-Chih Huang.(2006) "Application of a quantification SWOT analytical method". Mathematical and Computer Modelling, Vol. 43, pp. 32-45.
5. Ihsan Yuksel, Metin Dagdeviren(2007) "Using the analytic network process (ANP) in a SWOT analysis-A case study for a textile firm". Information Sciences, Vol. 20, pp. 47-62
6. Mikko Kurttila, Mauno Pesonen(2000) "Utilizing the analytic hierarchy process AHP in SWOT analysis-a hybrid method and its application to a forest-certification case", Forest Policy and Economics, Vol. 1, pp. 82-95.
7. Ram K. Shrestha, Janaki R.R, Alavalapati(2004) "Exploring the potential for silvopasture adoption in south-central Florida: an application of SWOT–AHP method", Agricultural Systems, Vol. 81, pp. 1105-1120.
8. Saaty T.L., Takizawa (1986) "Dependence and Independence: From Linear Hierarchy to Nonlinear Networks", European Journal Of Operational Research , Vol. 26, No. 3, pp. 105-118.